

# Amsterdam, ciutat de

Parlo d'una ciutat especial, ja se que hi ha llocs molt exòtics, curiosos, diferents... però no tenen el toc que impregna Amsterdam.

Els primers dies que passejava pels seus carrers i per algun de tants canals que marquen el territori estava en un estat de sorpresa permanent. Vull dir que ho mirava tot amb els ulls ben oberts com fan els xiquets al trobar-se en un entorn nou. Doncs bé, van ser poques les vegades que em considerava una estrangera turista, malgrat portar un planell i una càmera al coll.

Les bicicletes van ser el que més em va cridar l'atenció, tots van en bici: joves al treball, dones amb el fillet a la cistella, homens de negocis, xiquets a l'escola, jubilats, policies, punks, xiques mones i pintes rares. En fi, una desfilada constant de gents molt tranquils amb aparença amables i donaven confiança a primera vista. Vaig poder comprovar-ho realment als cafés, tendes, mercats i llocs públics on es podia entrar en contacte amb els holandesos.

Suposo que hi haurà de tot, com a tot arreu, però el fet de que hi hage tanta juventut anima el paisatge quantitat.

Tios de aspecte interessant s'em creuaven al carrer en bici, dones amb rams de tulipans que tornaven a casa, moros esperant el tranvia, i tots ells respirant tranquil·litat.

Amsterdam és l'única ciutat on he estat on no hi ha estrés. A les cues del bus i del tranvia, del banc o de Correus la gent s'espera sense presses ni agobios;



potser perquè el nivell econòmic és més alt que el nostre, per exemple, i no tenen l'obsessió d'estar buscant-se la vida continuament. D'altra banda, els joves cobren al mes unes 6.000 pts. sense necessitat de fer cap cosa, és un sou complementari que pot anar super bé si un se'n vol anar de casa o vol dedicar-se a la música, teatre, o qualsevol altra afició que no es podria permetre pel seu compte.

Flors, moltes flors als mercats, a les finestres de les cases, a les mans de les holandeses. Tocs de color que animen la ciutat d'una manera molt sana, com pincellades de frescor d'un lloc on el temps generalment apunta al vent. Com no! al país dels famosos molins de vent la cara se m'acartonava pel vent, quasi constant, que es feia més fort al passar pels ponts dels canals.

Potser l'encant principal d'aquesta ciutat són els canals, riuets concentrics que cerclen l'espai fent-lo menys monòton.

A més hi ha quantitat de cases flotants als canals i barcos on viu gent, tot un luxe avui en dia.